

ГРОМАДСЬКИЙ ВІСТНИК

виходить щоденно ранко.

<p>РЕДАКЦІЯ І АДМИНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринка 10, II. пог. Конт. пошт. код. 143.322. Адреса для телеграмів: Громадський Вістник Львів. Нач. Редактор приймає від 10-11 год. передпол. Рукописи не звертається.</p>	<p>ПЕРЕДПЛАТА: Місячно в краю 6000 Мл. за ГРАНАЦІЄЮ: В Америці 1 дол. Франції, Голландії, Бельгії 10 фр. Франції 10 лірів, Німеччині 7500 п. марок, Швейцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. кор. Румунія 30 лей, Болгарії 50 левів, Австрії 7500 шв. Залпа адреси 300 шв.</p>
---	--

В справі оголошень звертатися до Адміністрації.
Ціна припірника 200 шв.

ВИДАЄ: ВИДАВНИЧА СПІЛКА „ДІЛО“.

Де йдеш на Старий Рік?!

Певно стрінемося на „Маланчиному Вечорі“ який улаштує Т-во „Українська Захоронка“ у великій салі Народного Дому. Артистична програма, добірна музика, багатий буфет, відновлена зала, ядро освітлена, дають заперуку веселого пареведення новорічної ночі.

Львів, 12. січня 1923.

Перед новою ситуацією. Криза, яка навірнула в світовій міжнародній конюнктурі на прогати більш як двох років, в останні дні стала довершеним фактом. Події за останні два тижні розвинулись швидко і інтенсивним темпом, цілком несподіваним при чій повільності, першучості і млявості, яка була характеристична для літньої європейської політики послідній час. Зараз стоїмо ми перед цілком новою міжнародньою ситуацією, яка остаточно й повно перекреслює той курс, окреслений Версалем, який був пануючим в Європі до тепер.

Криза, яка завершилась нині, в жадний спосіб не може уважатись несподіваною. Розлам в лоні антанті, викликаний кардинальною різницею між господарськими і політичними інтересами Франції і Англії, навірнув від досшого часу. Паризька конференція лише оформила те, що мусило неминуче статись, те, що підставою своєю мало дуже глибокі й серйозні причини.

Зважаючи на цю серйозність причин, що викликали сучасний розлам, не можна дивитись на теперішні події, лише як на тимчасове ухилення, скороминучий вигваг в лінії європейської політики, який буде виправлений й буде введений в своє догетерішнє річчє. Іде рішуче розмежування з тією половою міжнародніх відносин, яка основу свою мала в трактатах-уложених в Версалі, Севрі і Сен-Жермені. Переводиться повна і рішуча ліквідація тієї антанті, що керувала європейською політикою до останнього часу. На місце угвідненої лінії європейських держав наступає період ведення цілком політичної на власну руку, виходячи з їх власних інтересів.

Міжнародня конюнктура змалювується тепер в слідуючий спосіб. Франція, проводячи свою традиційну політику знищення Німеччини й виконання збіжком неможливих до здійснення постанов версальського трактату, опинилася в своїм домаганні й претенсії ми цілком ізольованою. Вона має за собою лише Бельгію; участь Італії в піддержці французької політики, хоч вона існує в теперішню хвилину, являється занадто

двозначною й непевною для того, щоб можна було сподіватись, що вона буде носити тривалий характер.

Ця ізоляція Франції робить для неї вже тепер завідомо безнадійними всі спроби перевести в життя свою лінію й досягнути від неї тих результатів, яких вона сподівається. Трагедія цієї держави полягає в тому, що натиск, що його вона весь час переводить на Німеччину, залежить не тільки від розогнення націоналістичних і шовіністичних пристрастей; в першій мірі він пояснюється її дуже скрутним економічним становищем, з якого вона могла би вийти тільки тоді, коли би одержала ті фантастичні цифри контрибуції від Німеччини, що їх обіцяє їй версальський трактат. Являється цілком ясним, що при своїйому сучасному економічному становищі і політичній ізоляції, яка наступила тепер, Франція сама не буде мати жадної можливості, перевести свою лінію, добитись тих реальних результатів, на які вона рахує. Французьку лінію чекає неминучий крах.

Цю ситуацію очевидно чудово розуміє Німеччина, яка збирається зайняти що до Франції позицію викликування, позицію пасивного опору в надії, що близчі події дадуть реальні докази всієї неможливості для Франції здійснити свою лінію.

Поруч з ізоляцією Франції починають вже тепер означатись дощі виразно контури зближення Америки, Англії і Німеччини. Це зближення природно носить досить виразний антифранцузький характер. Різкий тон англійської преси що до Франції, відкликання американського війська з тих областей, які має окупувати Франція — всі ці факти являються дуже симптоматичними, всі вони вказують на характер й дороговкази того зближення, яке має в силу економічних причин наступити між шми трьма державами. В основу його буде неминучо покладена ідея ревізії версальського й звязаних з ним договорів, яка буде переведена коштом Франції. А ізольована безсила економічно Франція очевидно буде безпорадною для того, щоб мати можливість побороти цю комбінацію.

Ця нова ситуація, контури якої виразно означаются тепер, ще не являється реалізованою й довершеною. Вона буде переведена тільки шляхом важких спроб і досвідів, через які має перейти Європа. Ми стоїмо лише в початковій стадії, але катастрофічний упадок німецької марки, пониження французького франка вже вказують на розміри той кризи, того господарського безладдя, які виникнуть в результаті теперішнього загострення ситуації в знесиленій економічно Європі. Це загострення економічної кризи, навіть при повній майже відсутності шансів на озброєний конфлікт, загрожує Європі дуже тяжкими наслідками.

Але проте теперішня ситуація, хоч й в ближчому часі й віщує вона значне погіршення господарського становища Європи, все таки обіщує, що в майбутньому буде знайдена розв'язка, буде відшуканий вихід. Процес гниття Європи, що йшов останні часи наслідком додержання версальського трактату, закінчується. Наближаються нові часи, надходять нові події.

Платить партійний податок!!
Присилайте на адресу: „Кредитний союз Кредитовий“ у Львові, Ринка 10, зня. кв. ч. 6.600. Жертвувачі повинні 500 мп. будуть оголошені поименно!!

В справі ремісничої молоді.

Наше громадянство, що інтегрується до краю достаточного покоління, а тим самим, найближчою будучистю нашого народу, за малу увагу звертає на долю ремісничої молоді. Як дрібно-селанський народ з розмірно нечисленною незалежною інтелігенцією, з тужими нам у своїй більшості під національним оглядом містами на нашій території, до цього в краю без належито розвиненого промислу, на ремісників і на ремісничу молодь дивилися як на щось, що в нашому національному бюджеті не має більшої активної ролі. До цього загального погляду в довоєнних часах причинявся певно і цей факт, що наші ремісники, особливо по менших містах і містечках, не мали більшої освіти, (стрічалися між ними і неграмотні) зі соліднішого фахового знання. Часто, не маючи більшого оборотного капіталу, жили воли в нужді, тимбільше, що і загальна економічна конюнктура у нас перед 1914 р. не була дуже корисною для ремісників. Наш інтелігентний загаль дивився одним словом на ремісників як на щось менш вартне, а інтелігентна сім'я уважала за страшний допуст божеий, коли її молодий син не хотів вчитися в середній школі; тоді радше давали його на писаря, як до ремесла.

Світова війна і повоевні відносини спричинили зміну у поглядах нашого інтелігентного громадянства на цю справу. Краща економічна екзистенція, зглядно відносно більшої заробітків працюючих фізично, отже і ремісників, від цих, що працюють умово, та загальне зубожіння інтелігентів, що як урядовці чи у вільних зв'язках продає свою умову працю за малу валюту, піднесли в очах загалу значіння ремесла. Нині можна наглядно stwierдити і в товариських взаєминах та поглядах рішучий зворот в користь представників ремесла. По-

права матеріальної долі, яка менше і правильне доцінювання ваги ремесла і промислу в економічному і суспільному життю народу стали цими причинами, що до ремесла і промислу знаходиться у нас шораз більше охота.

Однак почувається недоволуча повної і доцільної організованости в цьому напрямі. Одинока на цілу Східну Галичину українська ремісничя бурса у Львові, що на кождому кроці мусить боротись з відсутністю фондів, не може навіть в дрібній мірі допомогти сотням і тисячам молодих термінаторів, що з правди рекрутуються в найбільш ших верств.

„Міщанське Брацтво“ у Львові, а головню товариство ремісничо „Сорз“ у Львові також не в силі перевести організовану допомогу термінаторам, що живучи в дуже невідрадних а часто в дуже малю культурних відносинах, потребують суспільної допомоги, проводу і виховання значно більше, чим ученики середніх шкіл, які хоч би з самої школи можуть дещо вивести.

Ще гірше справа представляється в провінціанальних містах і містечках. Тут ремісничою молоддю наше громадянство цілковито не інтересується, забуваючи, що нашим національним завданням здобути чужі нам національно міста на нашій території, як це свого часу робили Чехи і познанські Поляки. Не треба й доказувати, що міста здобудемо не відносно великим гуртом інтеліції, але масово міщанства, якого основу творять національно виховані, свідомі ремісники і промисловці, перед якими широке поле до здобуття матеріальної незалежності.

Тут мусить все змінитись на краще. Мусимо організувати правильний приплив молоді до ремісничої і промислу і то так до нечисленних у нас шкіл фахових — ремісничих і промислових (своїх увак-

Пр. 8.23. В Імєт Річипосполитої Польської! Суд окружний карний як Трибунал пресолий у Львові рішив на внесок Прокураторії Державної, що зміст часопису „Громадський Вістник“ число 3 (156) з дня 4. січня 1923. в артикулі під заголовкою: „Військова брашна у Ск. Галичині“ від початку аж до сльв „Камісію в Ходорів“ вклучаючі, 2) „Діляси з краю“ в уставах між словари, а) польського війська і „В нашій околиці“, б) „Пістия“ і „Лінійське переїшло“ містять ад 1) ество злочину з §. 87 з. к., проступку з §. 303. з. к. і з арт. V. з. з. 17/12 1862 У. 8/63. ад 2) прост. з §. 203 з. к. утв.в деконану з. 1. 1923.

конфіскації за оправдану і зарадив знищення цілого накладу і видавло думці § 493. процедури карної, наказ дальшого розширювантя, того друкового писма. Заразом видав наказ відвічальному редактору той часопису, щоб се рішення помістив безплатно в найбільшій часі і то на першій сторони. Неякопантя того наказу потягає за собою наслідки предвиджені в § 21 зак. друк. з 17. груд. 1832 Д. п. л. № 6 ек 1863, а Імєт засудження за переступство на гривню до 400 Мл. — Львів, дня 4. січня 1923.

(Шіплас нечитливий.)